

NÄIN NAAPURISSA

Käväisin Tukholman kaupungissa katsastamassa The Clashin nykytilaa. Siinä sivussa yritin haalia kassiini ruotsinnettuja eurooppalaisia sarjakuva-albumeita ja tietysti svenskituotoksia. Seuraavaksi siis kolmen suht tuoreen ruotsalaisalbumin esittelyt. Paikallisen kulttuuritalon kaikki kuusi (?) kerrosta oli muuten täytetty Afrikka-aiheisella tavaralla. Sekaan oli nokkelasti sovitettu kahden ruotsalaisen, Afrikkaan sijoitetun sarjakuvan originaalinäytteitä. Ilahduttava idea.

KORVAMURHAAJA

Ulf Lodinin "Öronälskaren" on nyky-Ruotsiin sijoitettu vilkkaasti polveileva seikkailukertomus. Albumissa vilisee ehkä liikaakin erilaisia tapahtumia ja henkilöitä. Lisäksi varsinkin albumin alkupuolella ruudut on ahdettu turhan täyteen, ja vaikutelma jää etenkin ensilukemalla sekavaksi. Hyviäkin puolia toki löytyy. Tarina korvia irti leikkaavasta murhaajasta on jännittävä ja omintakeinen. Lodin onnistuu väkivallan, pelon, epävarmuuden kuvauksessa erinomaisesti. Vahvat tunteet näyttävät olevan hänen alaansa. Omaperäinen sarjakuvateos, joskin kaukana täydellisestä.

PLADASK

Tämä kummajainen sisältää 14:n eri ihmisen töitä. Yleisilme on kokeileva. Asiantuntevampi kommentaattori löytäisi varmaankin Pladaskin sivuilta merkkejä jok-

seenkin kaikista 1900-luvun alkupuolen kuvataiteen ismeistä. Monenkirjavasta joukosta erottuvat edukseen J. Prevertin ja Ann Olanderin taiteellisesti ylläkkäs ja painajaismainen "Hemma hos..." ja Håkan Sandsjön mustanpuhuvat sarjat. Katrin Ehlersin valokuvakollaasi on hauska. Tutustumisen arvoinen julkaisu tämäkin.

PIRINEN

Ja sitten Pirisen esikoisalbumi "Välkommen till sandlädan". Pirisen hiekkalaatikko mykisti minut tyystin. Moista luovuutta ja hulluutta tapaa harmittavan harvoin. Pirisen huumori ja ironia iskevät tehokkaasti ja osuvat kohteeseensa. Ennen kaikkea viehättävät sarjojen inhimillisyyttä ja ilmiselvää taitoa nähdä yksinkertaiset, tärkeät asiat ja kuvata niitä sangen hurmaavalla tavalla.

Pirisen piirto muistuttaa paikoin kovasti Herrimanin Krazy Katia. Taustat ovat vieläkin tyyli-

tellympiä ja vaihtuvampia kuin Herrimanilla. Toisaalta tulee mieleen Art Spiegelman. Tekstaus ja sarjojen otsikot sulautuvat hienosti kokonaisuuteen. Hämmätykset ovat eläinlapsia, mörköjä, ihmisiä, kolmioita, nallekarhuja. Vaikka useimmat sarjat ovat sivun mittaisia, muodostaa albumi mainion kokonaisuuden. Loistavaa, sanon. En liioittele.

JOTTA...

Jos kuka poikkeaa Tukholmaan, niin näitä kannattaa katsastaa. Löytyy ainakin Seriehusetista ja Metropoliksesta (osoitteet puhelinluettelosta), ehkä kirjakaupoistakin. Albumien kustantamot ovat sen verran pieniä ja (kai) ihmisläheisiä, että niistäkin voi kysellä. Pladaskia osoitteesta Bakhäll, Box 1114, 22104 Lund ja muita tuolta: Tago förlag, Lästmarkargatan 8, 11144 Stockholm.

P. Kallio

